

Az aranyat hullató kecske

Akkor, vót a szegény cigány. Temérdek gyereke vót, tíz-tizenkét gyereke vót. Éhezett, elment a komájáho', hogy:

– Édes komám, micsináljak?

– Tudod komám, micsiná'? Eriggy el az Ördöglyukra, oszt verjed bakóval, vagy fejszefokkal a követ, mé' ki nem gyön az ördög! Majd a barlangbó' kigyön az ördög!

Úgy is vót. Elment a cigány, verte. Kigyött az ördög:

– Te cigány, mit akarsz?

– He, adjal azt a pénzt, majd – azt mondja – sok gyerekem van, éheznek, nem tudok nekik ennyi adnyi! Mit adjak nekik? Segíjj rajtam!

– No idefigyelj! Segítek én rajtad, cigán'! Adok egy kecskét neked, de ha azt mondd neki, hogy „hihin kecském, aranyat”, fogja szórni neked az aranyat! Nem szart!

Hát aszongya:

– Szart szór, szarik!

– Nem, aranyat fog szórni neked, ha azt mondd. Nagy gazdag leszel. No jó. Ment hazafele. Besetétédett, bement a komájáho'. A komájának vót kecskék. Aggyig beszétek, mindent együtt, a komája kicseréte a kecskét. Elment, a cigán' hazavitte a kecskét nagy örömmel:

– No asszony, má' ne félj, nem éhezünk! Lesz aranyunk annyi, hogy veszünk mindent a világon. Lakást veszünk, építkezünk, vagy készen lakást veszünk, vagy pegyig valamit csinálunk. Elmenünk másüve laknyi innen, jobb helyre, városba, ahol közel lesz üzlet, minden nekünk. – Hát a cigány jó' gondolkozott, nem? – Orvos helybe' van, minden.

No itten, no aszongya a felesége:

– No, menek a bótba, az aranyak viszek, monddad a kecskének. Hogy kell mondani?

Mondja a kecskének:

– Hihin kecském, aranyat! – Semmi. – Hihin kecském, aranyat! – háromszor is. Semmi. – Heej, micsinát az ördög velem! Milyen kecskét adott a' nekem! Az anyja úristenit, most má' menek vissza.

Fogta a fejszét, hogy összevágja. Veri megint, kigyön az ördög:

– Te cigány, mit akarsz?

– Miit! Hiába mondom a kecskének, hogy „hihin kecském, aranyat”, nem ad semmit, ha inkább szarik. Mit gondoltal?

– No idefigyelj! Adok neked egy binkósbót, oszt elmécc a komádho’, ahol aludtal, mer’ komád, aha, no. A kecskéd ott van. Aggyig ütöd mé’ nem mondja neked: „Itt a kecskéd, visszaadom!” Megértetted? Evvel a binkósbóttal. No!

– No jó – azt mondja.

Fogta a cigán’, ment a komájáho’. Beesteledett, megint ott aludt.

– Koma a kecske itt van nálad!

– Óó, édes komám, hogy vóna má’ itt kecske! Mit gondolsz te – azt mondja.

– Mi? Adod vissza, vagy nem adod vissza a kecskémet?

– Ej, itten nincs kecske neked! Én nem adok kecskét neked vissza.

– Nem? „Hajrá görcös, szaphagen, sza munda kheren!”¹

Ütte-ütte, vágta a komáját.

– Jaj de édes komám, visszaadom a kecskét neked, csak ne bántsék, ne verjék má’ ez a bot engemet!

Akkor azt mondja, hogy:

– Hó, hó, hó tömpe!

Akkor a bot megát, a sarokba ugrott, fogta a kecskét, vitte haza. A cigány jó’ járt, mer’ visszaadta a kecskéjít a komája. Má’ neki van így két kecskéje. Azt se adta vissza, amit adott neki. Azt mondja, mikor má’ odaér:

– No te asszony, most má’ hoztam kecskét neked! Hihin kecském, aranyat! – szórta az aranyat. – No látod! – azt mondja. – A komám kicseréte, az anyja mindenét.

Hát nem..., ő meggazdagodott, mer’ má’ temérdek aranya me’ vót annak is.

No itten a cigán’ meggazdagodott, jó járt a kecskéjivel. Mese vót, ennyi vót, ének most is, ha me’ nem haltak.

---

¹ Cigány nyelvű szöveg. Helyesen: Szaphagen, sza mulen kheren! [Mind összetörni, mind agyonverni!]